

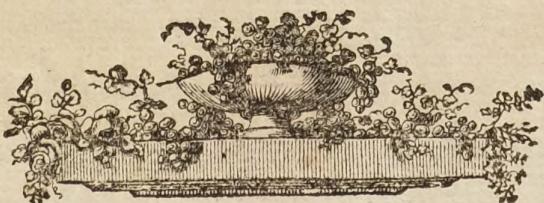
G. 1413. b.

Der Anhæng til Arier, Sange &c.

Blandinger
for
Sang og Claveer,
som et Anhang til det første Bind
af
Arier og Sange &c. af danske og oversatte
Syngestykker.

Udgivne af

M. Schirring.

København, 1787.

Trykt med Steins Skrifter.

330 n 10 n 12

301

333 0012 do 04003

333 0012 do 04003

302

333 0012 do 04003
333 0012 do 04003

333 0012

333 0012

333 0012

333 0012

... at antenne i til enmedig tiden og samtidig med den nuværende
... ved hvilket gaaende er vigtigst og derfor gaaer under titlen
Bed disse Blandingar har jeg søgt, at opfylde mit Øfste i det andet Stykke
af Arier og Sange &c., nemlig, at udgive særligt nogle lette Haandstykker,
originale Sange, m. v.

Hvad de finaa Haandstykker angaaer, da ere de ikke alle, som jeg ønskede
de burde være; saa Mestere give sig af med at skrive saadanne Smaasager,
hvorfor mit Valg var meget indskrænket. Jeg har i disse, uden Forstiel,
brugt saavel G-, som C-Møglen, i den Hensigt, at vænne Begyndere til begge.
For deres Skyld har jeg hist og her satt Fingersætningen over, dog uden at
ville paatvinge nogen min Applicatur.

Med Cantaten og de øvrige Sange og Viser troer jeg man vil finde sig
bedre fornøjet, hvorfor Forsatternes Navne ere mig Borgen.

I blandt de Smaastykker, som staae til sidst i hvert Nummer, blive vel de
tvende Marcher af Capellmester Naumanns Elisa de mærkværdigste. Hver har
sin egen Tonart og karakteristiske Melodie, og passer dog fortreffelig sammen.
En Idee, som jeg ikke veed nogen for ham har haft; uden man hertil vilde
regne Monsigny's tvende Viser i Deserteuren. Disse tvende Marcher har ikke
aleene funden megen Bisald paa Theatret, men bruges endnu ved Vagtparaden
i Dresden.

Af Nationalmusik (besynderlig af norske Dandse) vilde jeg gjerne leveret
meere, naar det havde været at overkomme; ligesom mange vel gjerne havde

seet flere Nummere af Sacco's twende smaa Balletter indførte. At der ikke findes flere, er fordi jeg ikke fandt de øvrige bequemme til at omsettes for Claveret.

Det andet Bind, eller tredie og fierde Stykke af Arier og Sange, staer endnu tilbage, og kommer ud paa eengang; men hvornart, kan endnu ikke bestemmes. Skulde disse Blandingar finde Bisald, kunde maaske med Tiden deraf endnu følge et ligesaadant Anhang til ovenmeldte andet Bind, og dermed det hele Værk slutes.

Blandinger for Sang og Klaver.

No. I.

Minuetto.

Gullmandel.

Presto.

Blandinger.

Canzonetta.

Andante.

Du, hvis Smil ud-gør min Lykke, du, Ma-tu-rens Me-ster, Elst mig
 som jeg el-ßer dig! Elst mig som jeg el-ßer dig! Hvad kan mod slig Vel-hyt veie? Dig min
 be-ste Ven at ei-e er hvad jeg kan on-ske mig! *Da Capo.*

w...r.

Du, hvis Smil udgør min Lykke
 Du, Naturens Mesterskikkelse,
 Elst mig som jeg elßer dig!
 Hvad kan mod slig Velhyt veie?
 Dig min beste Ven at eie
 Er hvad jeg kan oniske mig!

w...r.

For to og tre Stemmer.

Adagio.

a2.

Når Ømhed i et Hier-te for-nem-mer Læng-sels Smerke, min Gud! hvad fs-les.

da? Men naar man seer sin Glæ-de, hvad Vel-lyst so-les da.

13. Men naar man seer sin Glæ-de, hvad Vel-lyst so-les da. *p*mo. Men naar man seer sin
Glæ-de, hvad Vel-lyst so-les da.

Sarti.

Naar Ønhed i et Hierte
Fornemmer Længsels Smerte,
Min Gud! hvad soles da?
Men naar man seer sin Glæde,
Hvad Vel-lyst soles da?

Gudinders Ungdoms Lykke
Og Guders Nectar-Drikke
Med Et forsvinde hen:
Naar Siele sammenflyde,
I Et forsvinde hen.

Lev vel I Lykkelige!
Lad andre tanke, sige
Hvad onste-værdigt er;
Jeg soler i mit Hierte
Hvad onste-værdigt er.

M...r.

Marche I,
af Wilde.
(G. Elisa.)

Marche II,
af Spanier.

NB. Disse to Marcher kan spilles tilsammen.
Haumann.

Blandinger for Sang og Glaveer. No. 2.

Andante.

Hullmandel.

Allegro.

(Alf Cora.)

Volti.

Blandinger.

B

Trio.

Da Capo.

Naumann.

Vise.

Andante.

Sto - re Ma - ho -

met! i Fa - re tag den stor - ste Sul - tan va - re! Han til Mu - sel - man - dens Ae - re

Kri - gens Spyd og Gla - vind be - re, Ja paa Stormens Vinger gaae, ja paa Stormens

Vinger gaae!

Gid hans Aar saa man-ge bli- ver! som hvert for-aar Blomster gi- ver. Lad ham tru-e,

lig-ne Tord-en! ved hans Wre-de hee- le Tord-en taus og skæl-vend for ham staae!

Satti.

Musti, til Soliman.

Store Mahomet! I Fare
Tag den største Sultan vare!
Han til Muselmandens Ere
Krigens Spyd og Glavind bære
Ja paa Stormens Vinger gaae.
Gid hans Aar saa mange bliver
Som hvert for-aar Blomster giver.
Lad ham tru-e, ligte Torden!
Bed hans Wrede hele Torden!
Taus og skæl-vend for ham staae!

Til Roselane.

Skionheds Dronning! Østens Glæde!
Du steg op til Thronens Sæde
Bred de ynderige Dyder
Hvormed du din Skionhed pryder,
Og indtog din Solimatt.
Houris selv staae langt tilbage,
Naar du smiler mod din Mage;
Som en Rose du udbreder
Weltigt overalt, og glæder
Bred din Godhed Folk og Land.

Allegro.

(Amager,
Dands.)

Allegro.

(Amager,
Dands.)

Blandinger for Sang og Claveer.

No. 3.

9

Andante.

Allegro.

Blandinger.

Guldmandel.

Vise.
(Dencaison
og Pyrrha.)

Allegretto.

S El : sken + del hvi

vil I klagē, at A = mor vol + der e + der Pla:ge, vei Lyst i

mod + Be = sver + lig + hed, vei Lyst i + mod Be = sver + lig + hed.

Maar I dens Ḡod + hed først har fun:det er Smers:ten

Sarti.

Amor.

I Elsende! hoi vil I klage,
At Amor volder eder Plage,
Vei Lyst imod Besværlighed.
Naar I dens Godhed først har fundet
Er Smerten glemt og overvundet.
Hvad er I uden Kierlighed?

Pyrrha.

Forgivses søgte jeg min Lykke
Ved Amors Drift at undertykke
O! alt for sod Besværlighed!
Jeg bær med Glæde Amors Lænke
Naar kun Deucalion vil tænke
Om Dig, det samme: Kierlighed!

Deucalion.

Hvor usornuftig var jeg ikke
Da jeg ei vidste mig at skifte
I dine Baands Lyksalighed.
Hvo sig af dig kunn lader lede
For den har du en Skat tilrede.
Som ikun faaes ved Kierlighed.

Amor.

En Grand-Mama vel daglig figer:
Skye Elstovs Baand! I unge Piger,
Men om det skeer I selv best veed.
Der er en Røst i eders Hjerte
Som figer: al Slags Lyst er Smerte
Mod den, at kiende Kierlighed.

For eder, Amors Underbaner
Her nu skal plantes Frydens Faner
Naar I kun folge Amors Fied.
Naar I kun holde ham i Ere
Han altid eder blid skal være
Og krone eders Kierlighed.

Mazurek.

Allegro,
quasi poco presto.

Trio.

Mazurek da Capo.

Wohdanowicz.

Two blank staves at the bottom of the page.

Blandinger for Sang og Claveer. No. 4.

Andante.

Gullmandel.

*Tempo
di Minuetto.*

Volti.

Blandinger.

Allegro.

Vise.

(Af Røghmanden
i Smyrna.)

Dorval. Hvor smukt, sin Pligt, som Menne-ske, at vi - de og varm af

Lyft og Kier - lig - hed tee vil - lig Hielp mod dem, som li - de, og fremme hvers Lyk-

sa - lig - hed. Hvo gior - de vel og ss - le - de ei in - der - lig For - noi - el - se, ei

in - der - lig For - noi - el - se?

Amalie.

I Dag igien mig Lykken Dorval giver,
Han saae sin Ven af sammes Haand.
Saa Tyrken selv vor Broder bliver
Naar Dydens kyster Venstabs Baand.
Hvo giorde vel ic.

Hassan.

Laknemilighed hvert Folk paa Jorden kiender,
Den er endog Barbarers Dyd.
At den i dette Bryst og brænder,
Er Hassans Stolthed Noes og Fryd.
Hvo giorde vel ic.

Zaide.

Bed Hassans Bryst at leve som hans Mage
Og den, som gav mig ham igien,
At skiente sit Klenod tilbage,
Hvad jordisk Bellyst ligner den?
Hvo gierde vel ic.

Chor.

I ere jo dog Grette af een Smorre,
Een Slægt, eet Blod. O Mennesker!
Hver Broders Vel og Gavn at ramme
Naturens egen Hordring er.
Hvo giorde vel ic.

Andantino.

Jeg var i min U-skyldighed; de sexten Aar jeg endte; og
Mark og Skov og Blomsterbed var al den Ting, jeg kiendte.

Schulz.

Jeg var i min Uskyldighed;
De sexten Aar jeg endte;
Og Mark og Skov og Blomsterbed
Var al den Ting, jeg kiendte.

Da kom en ung, en fremmed Mand;
Jeg ham vist ikke kaldte;
Hvor jeg blev underlig, da han
Til mig om Elstov talte!

Hans Haar om Halsen flagred' hen,
Var skjort og langt tillige;
Og Halsen, — o hvor smuk var den!
Det kan jeg aldrig sige.

Og i hans Øie saae jeg tidt
En venlig Bon og Klage;
Hvor var hans Øie klart og blidt!
Jeg har ei seet dets Mage.

Jeg lod mig ikke marke med
Den allermindste Klage;
Slet ikke, — og han fsoi affsted;
Gid han dog kom tilbage!

Hans Unsigt var som Melk og Blod;
Jeg aldrig saae dets Lige;
Han talte godt, men jeg forstod
Ei hvad han vilde sige.

Han fulgte stedse efter mig,
Og sukkede, — den Arme!
Min Haand han trykte inderlig,
Og kyste den med Barme.

Gengang, med venlig Smil og Nost,
Jeg spurgte: hvad han vilde?
Da trykte han mig til sit Bryst;
Jeg saae hans Saarer trille.

Jeg blev ei vred paa ham, og dog
Har ingen for mig krystet,
Og begge mine Øine slog
Jeg lige ned paa Brystet.

Riber, efter Claudius.

Mazurek.

Allegro,
quasi poco presto.

Trio. piano.

Mazurek da Capo.

Bohdanowicz.

Blandinger for Sang og Claveer. No. 5.

Minuetto.

The image shows a handwritten musical score for two staves. The top staff is labeled "Minuetto." and the bottom staff is labeled "Allegro." Both staves begin with a treble clef, a key signature of one sharp, and a common time signature. The music consists of six measures per staff. The notation includes various note heads and stems, some with numbers (e.g., 1, 2, 3, 4) and arrows indicating specific fingerings or performance techniques. Measures 1-3 of the Allegro section end with a repeat sign and a double bar line, followed by a section of six measures labeled "R...o." The score concludes with a final section of six measures labeled "Blandinger," ending with a double bar line and a C-clef.

Duettino.

Esteragret,
en Cantate.

Andante.

Naar Ma - tu - ren den

For-hæng dra - ger, den For - hæng dra - ger for sin Pragt og Dei:lig:

Naar Ma - tu - ren den For-hæng dra - ger for sin Pragt og Dei:lig:

hed, for sin Pragt og Dei:lig: hed, for sin Pragt og Dei:lig: hed, da først
hed, for sin Pragt og Dei:lig: hed, for sin Pragt og Dei:lig: hed,

Allegro.

Af Saccos Ballet:
Den straffede i sit Hald.

6
100
Da Capo.

Andante.

Af samme.

Blandinger for Sang og Claveer.

No. 6.

*Tempo
di Minuetto.*

Blandinger.

F

b b
 3
 glim-te Fry-dens Da:ge sør de mørk-nes, svinde hen — — — , de
 C b b
 svin-de hen. Træt grøn-nes for at
 bleg-ne, Blomstret tri-ves for at seg-ne, Hugle fla:gre frem af Dvale for at ka-stes ned i-
 gien. Å! hvor snart fra Skov og Dale vi-ge Vaar og Pragt til-
 ba - ge, vi - ge Vaar og Pragt til - ba - ge!
 Neppe glim-te Fry-dens Dage sør de mørk-nes, svinde hen — — —

A musical score for a three-part setting. The top staff consists of two voices in bass clef, with a tempo marking of 3 and a key signature of one flat. The middle staff has a bass clef and a key signature of one flat. The bottom staff has a bass clef and a key signature of one flat. The lyrics are written in Danish: "for de mørknes, svinde hen. Al! hvor snart fra Skov og Dale vi ge Vaar og Pragt til ba ge! Neppe glim te Frydens Da ge for de mørknes, svinde hen svin de hen." The score includes various musical markings such as slurs, grace notes, and dynamic changes.

Allegro.

Af Balletten:
Den straffede i sit Sald.

A musical score for three voices or instruments. The top staff begins with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It consists of six measures of music. The middle staff begins with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It also consists of six measures. The bottom staff begins with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. It consists of six measures. The music features various note heads, stems, and rests, with some notes having diagonal slashes through them.

Blandinger for Sang og Claveer. No. 7.

Gavotta.

Da Capo.

X...s.

Allegro.

Blandinger.

G

Aria.

Forstættelse af Cantaten.

Maestoso.

Klynk ei om Skov og

Darle de for-dre fast-sat Hvisle og al-ting for-drer den,

ja, ja. De for-dre fast-sat Hvisle og al-ting for-drer

den, og al-ting for-drer den, og al-ting for-drer den.

Lad Pragt fra Sko-ven t - le, fra Sko-ven i - le. Lad Daelens Skønhed blegne,

lad Daelens Skønhed blegne, lad vis-net Blomst kun seg-ne, lad fugle dse i Dvale, Alt

vin-kes, Alt vin-kes, Alt vin-kes frem i = gien, Alt vin-kes frem i = gien.

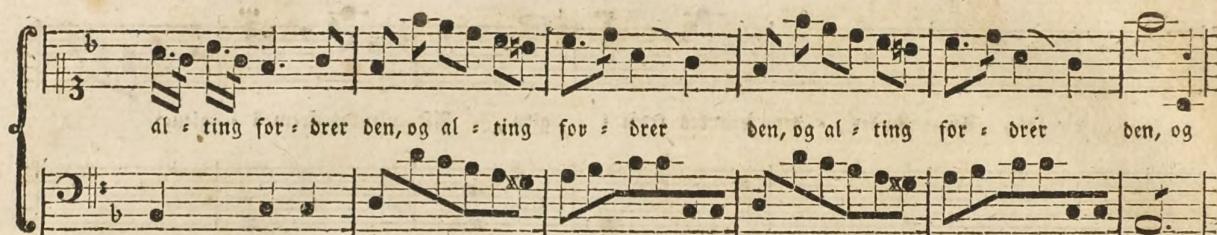
Lad Pragt fra Skoven i = le, Lad Da- lens Skønhed blegne, Lad vis-net Blomst kun

seg-ne, Lad Fug-le dse i Dvale, Alt vin-kes frem i = gien.

Klynk ei om Skov og Da-le de for-dre fast-sat Hvi-le og

al- ting for-drer den, ja, ja, De fordre fast-sat

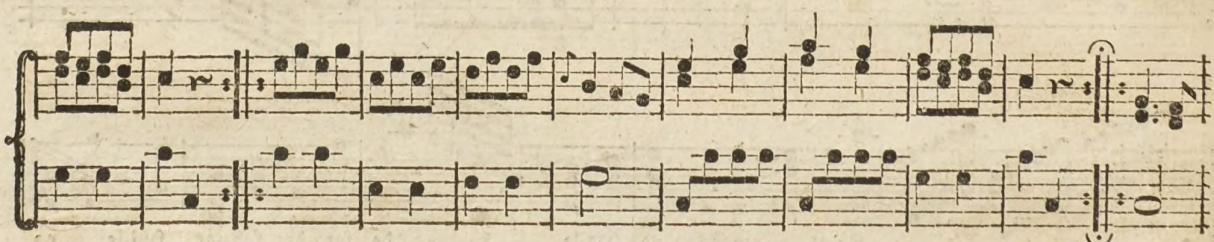
Hvi-le og al- ting for-drer den. De for-dre fast-sat Hvi-le, og

Fortsættelsen, Side 30.

Allegro.

Af Balletten:
Den straffede i sit Sald.

Blandinger for Sang og Claveer. No. 8.

Minuetto.

Scheidler.

Duetto.

Fortsættelse
af Cantaten.

Allegretto.

Ei saa strax vi bor bes
Ei saa strax vi bor bes

dræves, naar vor Skieb-ne For: hæng dra = ger, naar vor Skieb-ne For: hæng
dræves, naar vor Skieb-ne For: hæng dra = ger, naar vor Skieb-ne For: hæng

dra = ger for et Go = de som os smager det kan dra = ges fra i =
dra = ger for et Go = de som os smager det kan dra = ges

gien, det kan dra = ges, dra = ges fra i = gien. Det kan dra = ges
fra i = gien, det kan dra = ges fra i = gien. Det kan dra = ges, dra = ges

1ste gang.

hen, naar en Tid er gaaet hen.
hen, naar en Tid er gaaet hen.

2den gang.

hen.
hen.

Slutningen
S. 54.

Sachini og Hartmann.

Allegretto.

Af Sacco's Ballet:
Den drillede Moder.

Allegretto.

The score consists of two systems of musical notation for piano, featuring a treble clef and a bass clef, with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of common time (indicated by a 'C'). The music is divided into measures by vertical bar lines. The notes are represented by various symbols, including dots, dashes, and vertical strokes, typical of early printed music notation.

Blandinger for Sang og Claveer. No. 9.

Allegro.

Blandinger.

Vanhall.

Duettino.

Slutningen
af Cantaten.

(Denne udføres
i alt som den
staar S. 18.)

Tak I Sko: ve, I Sko: ve og Lun: de, I

Sko: ve og Lun: de at I os har vil: let un: de denne Sommer u: den Sorg, denne

Sko: ve og Lun: de at I os har vil: let un: de denne Sommer u: den Sorg, denne

Sommer u: den Sorg. Tak I Sko: ve, tak I Sko: ve!

Sommer u: den Sorg. Tak I Sko: ve, tak I Sko: ve, tak I Lun: de. Tak I Sko: ve, tak I Lun: de, tak du kie: re, tak du kie: re Fre: dens = borg, tak du

kie: re Fre: dens = borg, tak du kie: re Fre: dens = borg, tak du kie: re Fre: dens = borg.

Duettino.

Maar Naturen Forhaeng drager
For sin Pragt og Delighed,
Da forst skiemmer man og smager
Paa den tabte Herlighed.

Sp.

Aria.

Nk! hoor snart fra Skov og Dale
Vige Vaar og Pragt tilbage!

Neppe glimte Frydens Dage
Før de mørknes, svinde hest.
Træet grønnes for at blegne,
Blomstret trives for at segne,
Fugle slagre frem af Dvale
Før at fastes ned igien.

Aria.

Klynk ei om Skov og Dale
De fordre fassat Hoile
Og alting fordrer den.

Lad Pragt fra Skoven ile,
Lad Dalens Skønhed blegne,
Lad Visnet Blomst fun segne,
Lad Hugle doe i Dvale,
Alt vinkes frem igien.

M.

Duetto.

Ei saa strax vi har bedrøves,
Naar vor Skæbne Forhæng drager
For et Gode som os smager. —
Det kan drages fra igien.

Om vi nu endskjont hersves
Solens Varme, Arets Sommer,
Hvad saa meer? — igien alt kommer,
Maar en Tid er gaaet hen.

Duettino.

Tak I Skove, tak I Lunde,
At I os har villet unde
Denne Sommer uden Sorg;
Tak I Skove, tak I Lunde
Tak du kære Fredensborg.

Sp.

Aften-Psalme.

(Choral.)

Saa er af mi-ne Vandring's Dage da at-ter lagt en-deel til-
ba-ge. Vil Du til Regnstab kal-de mig, o! Gud, hvad skylder jeg ei Dig!

Saa er af mine Vandring's Dage
Da atter lagt endeel tilbage.
Vil Du til Regnstab kalde mig,
O! Gud, hvad skylder jeg ei Dig!

Min Fader! uforstyrldt Du byder,
At mig mit Begger oversynder,
Og blandes Malurt i min Drif
Jeg den til Lagedom dog sit.

Du svor, og holdt, hvad Du til sagde.
Men ak! den Ged som Dig aflagde
Min Mund og Herte, brudt jeg har.
Eltgiv! at jeg saa trolss var.

Med stærke Skridt jeg burde vandret
Til Dig; men næsten uforandret
Min Vandrel blev, og Kiodets Krig
Endnu paa Banen hædrer mig.

Hvor ofte ønskede jeg tilbage
De mange spildte Aar og Dage.
Jeg vilde da med større Glid
Anvende en beleilig Tid.

Men naar jeg bedre estertenker,
Hvor svag mod Hiertets skulste Rænker
Jeg er. Jeg dog foruden Dig
Umuelig funde bedre mig.

Jeg flyer i Dine Maades Arme.
Mit Liv! Mit Alt! Du kan opvarme
Det folde Hierte. Ved Din Kraft
Det torre Træ faaer Leve-Saft.

Har jeg forsømt ret at andende
Min Tid. Lær mig dens Værd at kiende
Og hver et Aandedræt i mig
Min Gud! oposret vare Dig!

Erfarenhed mig nocksom lærte
At ei den Roe, som jeg begierte,
Og ingen sand Lyksalighed
I længste Liv kan finde Sted.

Flyer Dage! Flyer! og snart forsvinder!
Fordobbler eders Hart! jeg finder
Ei det, som mig opholder her.
Jeg iler for at komme der.

Der, hvor en sikker Havn fun findes.
Der, hvor min Seiers Krands skal bindes.
Hvor Haabet krones. Der, mod mig
Min Jesu Arme strække sig.

Saa lange jeg skal her fortsette
Mit Löb. O! hielp mig at udrette
Aarvaagen, nidskær hvad Du bød,
Og gior mig trøe i Liv og Død.

Lad mig Din Ejendom bevare
Fra Syndens Pletter — og erfare
Din Maades Kraft, som sletter ud
De Pletter jeg ei seer min Gud.

Dit Lys Du meer og meer antande
For mig, at og mit Lys kan brande
Desklarere, indtil jeg der
Forklaret selv Dig engang seer.

O! snart, snart er dog Tiden omme,
Saa skal jo min Forløser komme.
Min Goet, som vil hente mig
Til evig Roe og Fryd hos Sig.

Tr.

*Marche.**Af Balletten:
Den drillede Møder.**Allegretto.**(Af samme.)*

Blandinger for Sang og Claveer.

37

No. 10.

The image shows a page of sheet music for a piano piece. The music is divided into two sections: "Amoroso." and "Allegretto." The "Amoroso." section begins with a treble clef, a common time signature, and a dynamic of *dolce.* The melody consists of eighth-note chords. The "Allegretto." section begins with a bass clef, a common time signature, and a dynamic of *mf*. It features a more complex harmonic structure with sixteenth-note patterns and rests. Both sections include dynamic markings such as *f*, *p*, and *mf*. The score concludes with a repeat sign and the instruction "Da Capo." The bottom of the page contains the word "Blandinger." and the letter "R".

Blandinger.

१

Allegretto.

Schulz.

Et Barns Sang.

Maar jeg det betænker,
Lykkelig jeg er
Ingen Ting mig frænker.
Alle har mig fær.
Jeg kan hoppe, spøge,
Synge, lee og soge
At fornoie mig.
Jeg er lykkelig.

Mig min omme Moder
Trykker til sit Bryst;
Netter smaae Unoder,
Gør mig Læselfyst.
Og min gode Fader
Klætter mig tillader
Paa Ham op og ned
Og blir aldrig vred.

Smaae Ting mig fornoie,
Stort jeg ei attræer.
I et Fiske-Die,
Jeg mit Ønske næer.
Maar jeg ikun franter,
Grand-Mama og Lanter
Alle og Enhver
Strax urolig er.

Jeg ei hylter Niger
Med min Faders Gaard.
Katte jeg bekriger
Og let Sejer faaer.
Neder og Kalkuner,
Kyllinger, Capuner
Strax forsamle sig,
Maar jeg viser mig.

Maar min Gud jeg lover,
For jeg slumer ind.
Rolig jeg hensover
Med min Moders Kind.
Om en Drom mig strækker
Strax en Arm udstrækker
Sig omhyggelig
For at favne mig.

Gode Gud! min Tunge
Endnu uvant er
Dig den Lov at sungsre,
Jeg dig skylder her.
Giv mig altid lydig,
Arlig, from og dydig.
O! hvor lykkelig
Giv Du da ei mig.

Andante.

Du Na - tu-rens øg - te Son, du, hvis Ar-beid er din Len, du, som
tryg i Hyt - ten boer, med din Lykke! den er stor!

Schulz.

Den gode Landmands Lykke.

Du Naturens øgte Son,
Du, hvis Arbeid er din Len,
Du, som tryg i Hytten boer,
Med din Lykke! den er stor!

Hvor dit Gie fluer hen,
Daglig seer du Skaber'en,
Som han synlig for dig stod
Seer ham mægtig, viis og god.

Sonlig elsker du din Gud,
Lyder glad hans milde Bud,
Og dit rene, sorgfrie Bryst
Føler Dydens stille Lyst.

Lærkens hoie, muntre Hvad
Vækker dig; — og sund og glad
Du med Sang og Bon opstaaer,
Rask du til dit Arbeid gaaer.

Jordens milde Frugtbarhed
Lanner dig dit Ansigts Sved,
Og dens moderlige Skied
Skianter dig og Dine Brod.

Og naar Mørket bryder frem,
Tro du haster til dit Hjem,
Husfrue, Bon, med Frydestrig,
Modre, favne, signe dig.

Maar du har dit Maaltid endt,
Og din Tak til Himlen sendt,
Gud i Vold du giver dig,
Sover hen saa sodelig.

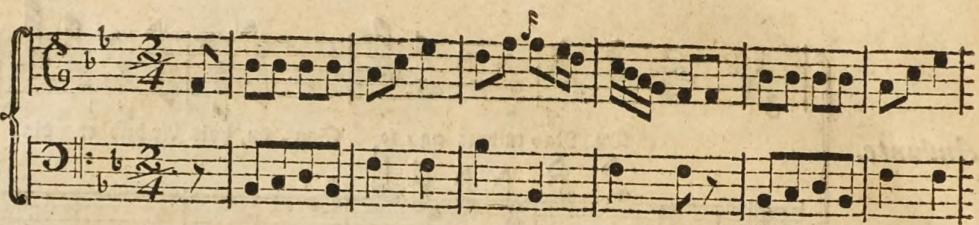
Gamle! naar din Kraft forgaer,
Skal du, selv med solvgraae Haar
Nyde reen, uskyldig Lyst
Bred din Afskoms Hjelp og Trost.

O blandt Stadens Sværm og Pragt
Aldrig man din Frend har smagt.
Hiertets sande, blide Fred
Boer hos from Uskyldighed!

Riber.

Allegro.

Af Balletten:
Den drillede Moder.

Blandinger for Sang og Glaveer. No. II.

Marche. { 3 C *p*

(Medea.) { 2 C *f*

G. Benda.

Allegretto.

Jeg hav-de Ragnhild længe kiendt, hun var ret reen og blid. Til
Dyd var hendes Tanke vendt, og Tugt og huns-lig Flid. Jeg kom og gif, og gif og kom, som
Havets Ebb' og Flod, og naar jeg gif, og naar jeg kom, var jeg ved samme Mod.

Schulz.

Skien Ragnhild.

Jeg havde Ragnhild længe kiendt,
Hun var ret reen og blid.
Til Dyd var hendes Tanke vendt,
Og Tugt og huns-lig Flid.
Jeg kom og gif, og gif og kom,
Som Havets Ebb' og Flod,
Og naar jeg gif, og naar jeg kom,
Var jeg ved samme Mod.

Men noget ester syntes mig
Det var ei gandse saa;
Jeg kom med Lyst, og ordentlig
Det kosted Evang at gaae.
Min Gierning, Tanke, Tidsfordris,
Mit Alt var ene Hun;
Jeg følede med Siel og Liv,
Og føled' hende kun.

Jeg blev en Klods, blev sum og doo
Mod Jordens hele Nest,
Saae hverken Blomster eller Lov
Min Ragnhild blomstred best.
Ei Solens, Maanens, Stierners Skin
Trak min henrykte Saads:
Jeg saae paa Ragnhild, saae mig blind,
Og glemte hines Glands.

Og etter kom en anden Eid,
Jeg blev af Elskov kied,
Skint Ragnhilds Unde, Tugt og Dyd
Fremdeles vared ved.
Jeg kom og gif, og gif og kom,
Som Havets Ebb' og Flod;
Men naar jeg gif, og naar jeg kom,
Var jeg ved samme Mod.

I Lærde, som indbilde jer
At vide alle Ting,
Hvordan Naturen sig adbær
Paa hele Jordens Ring!
Forteller mig, (saafremt I kan)
Er sligt Naturens Spil?
Udfinder nu med dyb Forstand,
Hvordan det her gif til!

Sels grubleder jeg Nat og Dag,
Og læste mangen Bog
Om denne underlige Sag,
Men blev dog lige klog.
Thi ligner Elskov Vinden da,
Hvis Susen hres vel,
Men hvor den gaaer og kommer fra,
Ved ingen Moders Siel.

Storm efter Bürger.

Andante.

Marlborough i Le ding fa rer, Mi rong tong tong tong mi rong ta:

ne. Marlborough i Le ding fa rer, hans Hu til Or log stod. Hans Hu til Or log

stod, hans Hu til Or log stod.

Da Capo.

Marlboroughs Visse.

Marlborough i Leding farer,
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Marlborough i Leding farer,
Hans Hu til Orlog stod. (3 gange.)

Han kommer hjem til Paafæ
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Han kommer hjem til Paafæ —
Til Sankthans forvist. (3 g.)

Sankthansdag var forgangen
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Sankthansdag var forgangen,
Marlborough kom ei igien. (3 g.)

Hans unge Frue ganger
Mirongtong tong tong mirongtæne,
Hans unge Frue ganger
I Høieloft at staae. (3 g.)

Han seer den Smaasvend komme
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Hun seer den Smaasvend komme
I Sort saa var han klæd. (3 g.)

Hvad Myt, hvad Myt fra Krigen?
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Hvad Myt; hvad Myt fra Krigen?
Hvor gaaer det min Gemal? (3 g.)

Dit Rosenskind vil blegne!
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Dit Rosenskind vil blegne!
Maar du mit Budstab hør'r. (3 g.)

Affor dig dit Skarlagen
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Affor dig dit Skarlagen
Og al din Prydelse. (3 g.)

Marlborough er død i Krigen
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Marlborough er død i Krigen
Og lagt i sorten Muld. (3 g.)

Til Graven blev han baaren,
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Til Graven blev han baaren
Af fire Hovidsmænd. (3 g.)

Den første bar hans Glavind,
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Den første bar hans Glavind,
Den anden bar hans Skiod. (3 g.)

Den tredje bar hans Harniss,
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Den tredje bar hans Harniss,
Den fjerde — ingen Ting. (3 g.)

Der han nu var begravet,
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Der han nu var begravet,
Gik alle hjem i Seng. (3 g.)

Mænd gik med deres Kvinder:
Mirongtong tong tong mirongtæne.
Mænd gik med deres Kvinder,
De andre — ene gif.

Vivace.

(Sanger.
Dands.)

Blandinger for Sang og Glæde.

No. 12.

45

Adagio.

Adagio.

cresc.

ten.

ten.

cad.

Tempo di Minuetto.

Blandinger.

၁၃

Scheidler.

Munter.

Sielmste Pige, see paa mig, u - den Skulen, u - den Sviig, aa-bent Hierte, aa-bent
Die! jeg vil spørge, svar mig noie. U - den Skulen, u - den Sviig, sielmste Pige see paa mig.

Schulz.

Talismanen.

Sielmste Pige, see paa mig,
Uden Skulen uden Sviig,
Aabent Hierte, aabent Die!
Jeg vil spørge, svar mig noie.
Uden Skulen, uden Sviig,
Sielmste Pige see paa mig.

Du er gandse tækkelig:
Ja det maa man lade dig.
Disse Dine, disse Kinder
Kunde pryde Keiserinder!
Ja det maa man lade dig,
Du er meer end tækkelig.

He? Du soler dig? Men holdt,
Pige, bly kuns ei for stolt!
Troer du, man i dig skal finde
Alle Smukke Keiserinde?
Du en Keiserinde? Holdt,
Pige, bly kuns ei for stolt!

Kom kuns hid og see paa mig,
Ha! det Smil det ropte dig.
See til disse Sielmste Lipper,
Disse smaa Koralleklipper,
De har holdt den skult for mig.
Ha! det Smil det rechte dig.

Hundred Smukke, troe du mig,
Tusind vilde melde sig,
Frem for selvjort Keiserinde
Skionheds forste Priis at vinde.
Tusind, tusind, troe du mig,
Vist vandt Seier over dig.

Dog, min Herskerinde kom,
See i mig dit Keiserdom.
Her regerer du, min Pige:
Dette Hierte er dit Rige.
Lille Herskerinde, kom
Og omfavn dit Keiserdom.

Tusind Smukke komme frem,
Elskovsgud selv væbne dem,
For at tage dig, min Pige,
Fra din Trone, fra dit Rige;
Hundred tusind komme frem,
Du vandt Seier over dem.

Smilde Pige, see paa mig.
Siig, hvi skal jeg hylde dig?
Svar, hvi svar jeg dig at tiene,
Ingen anden, dig aleene?
Nasse Pige see paa mig,
Siig, hvi maa jeg lyde dig?

Du maa sige hvad du vil
Det gik ei naturligt til.
Jeg har friidt imod saa mange,
Aldrig for lod jeg mig fange:
Og nu hører jeg dig til?
Skiel, du har brugt Trolddomsspil.

Jeg vil vide hvad det var,
Og hvad Talisman du har.
Ja, min lille Keiserinde,
Hvad jeg søger skal jeg finde.
Jeg vil vide hvad det var,
Og hvad Talisman du har.

Purpurmund det er da dig,
Som har saa fortrylltet mig.
For de Konster skal du bøde,
Og hver Lidelse forsode.
Tusind Kys det kostet dig,
At du var fortrylltet mig.
Professor Tode, efter Bürger.

Svar.

Gleedste Knæs, hold op engang
Med din smiggerfulde Sang!
Lad den kildre Flanens Øre;
Stadigt Bryst den ei kan røre.
Glyttig Elfers Suk og Sang
Har man hørt saa mangen gang.

Naar I kuns en Dukke seer
Som er Kys og Smigger værd,
I den Taabe strax I finde
Alle Skinnnes Keiserinde.
Stakkels Gaas! hun er det værd,
At I af den Gainte leer.

Varsom Pige aldrig troer
Kiclen Hyklers sode Ord.
Disse falske Troestabseeder,
Disse Tredag's Evigheder,
Al den Sladder, al den Konst
Er hos varsom Moe omsonst.

Troe kuns, Skielin, jeg kiender dig.
Tør du, tør du see paa mig?
Sang du ei den samme Wise
For Florette og Elise?
Sommersugl, jeg kiender dig:
Du skal ei bedrage mig.

Dit tilbudne Keiserdom
Skjætter jeg kuns lidet om.
O! hvor mangen anden Pige
Har alt eiet dette Rige!
For et Kys dit Keiserdom,
Gaaer saa hastig som det kom.

Professor Tode.

Notturno.

Kom stil - le Glæ - de! syld vor Bryst! vælg dig der et
Kom stil - le Glæ - de! vælg dig der et

Adagio.

va - rige Sæ-de. Him-lens Yn - dest os led + sa: ge. At vi man - ge bli - de
va - rige Sæ-de. Himlen gi: ve, at vi man - ge bli - de

Da - ge med hin - an - den ny - de maa. Med hin - an - den ny - de maa.
Da - ge med hin - an - den ny - de maa. Med hin - an - den ny - de maa.

Allegretto.
 (En Bohmisk Visemelodie.)

